

BVD Nieuwsbrief

Jaargang 5 – nummer 3

4 december 2000

Chinese intimidatie van de Falun Gong in Nederland?

In Nederland heeft de Falun Gong beweging uit China enkele tientallen aanhangers. Tegenstanders van de Falun Gong laten deze sympathisanten ook hier niet met rust getuige een aantal hinderlijke activiteiten.

Mujahedin-e Khalq Organisatie en haar financiële handelwijze

De Iraanse oppositiebeweging Mujahedin-e Khalq Organisatie is ook in Nederland actief. Er zijn sterke aanwijzingen dat - al dan niet onder een dekmantel - op vaak intimiderende wijze geld wordt ingezameld onder landgenoten. Ook zou er sprake zijn van rekrutering van jonge Iraniers om militaire opleidingen te gaan volgen.

Perikelen rond Marokkaanse opera

Is er nu wel of niet, zoals in de pers werd gesuggereerd, vanuit Marokko een poging ondernomen om de opvoering van de Marokkaanse opera Aïsja in Nederland te verbieden?

Doodgestoken hongerstaker geen voorbode oplaaierende strijd in Nederland tussen Turks links en rechts

Begin december 2000 is in Rotterdam een Turkse hongerstaker doodgestoken. In aanvang leek het er op dat dit een voorbode was van een oplaaierende strijd in Nederland tussen Turks links en Turks rechts. Vooralsnog lijkt dit niet het geval te zijn.

Koerdisch Economisch Congres opgericht in Rotterdam

Het in januari 2001 opgerichte Koerdisch Economisch Congres heeft een relatie met de PKK. Deze oprichting kan worden gezien als een schakel in de ketting van PKK-activiteiten die sinds 1999 een geweldloze koers kennen.

Aanhouding van radicale moslims in Londen

Tot nu toe werd aangenomen dat er een kleine kans was op aanslagen van radicale moslims in Europa. Echter na diverse recente aanhoudingen blijkt dat deze mening moet worden herzien.

Bijlage 1 bij BVD-brief nr.

CHINESE INTIMIDATIE VAN DE FALUN GONG IN NEDERLAND?

Als gevolg van de afzegging door minister van Buitenlandse Zaken Van Aartsen van diens bezoek aan de Volksrepubliek China - omdat de Chinese gastheren het geplande onderhoud van diens mensenrechtenambassadeur in Hong Kong met een afvaardiging van dissidenten (waaronder vertegenwoordigers van de spirituele beweging Falun Gong) wilden schrappen - zijn ook de aanhangers van Falun Gong in ons land meer in de belangstelling gekomen. Wat hen bindt is een mix van boeddhistisch/taoistische levensbeschouwelijke elementen, een aparte gezondheidsleer en lichaams oefeningen die aan yoga of taichi doen denken. De beweging werd in 1992 in de Volksrepubliek opgericht door de ambtenaar LI Hongzhi (inmiddels uitgeweken naar de VS), sloeg aan bij miljoenen Chinezen en kreeg ten slotte ook in de hoogste kringen volgelingen. Het regime in Beijing tolereert geen andere ideologie of massabeweging dan de communistische. Het deed Falun Gong dan ook op 22 juli 1999 officieel als een duivelse sekte in de ban en spant zich sedertdien in om de aanhang dwars te zitten. Van tijd tot tijd weten Falun Gong-leden de aandacht te trekken met hun protesten tegen deze vervolging, met als bizar hoogtepunt een aantal openbare zelfverbrandingen. Dergelijke manifestaties leggen voor de hele wereld de povere mensenrechtensituatie in de Volksrepubliek bloot en doen afbreuk aan haar nationale belangen, waaronder het hartstochtelijke Chinese streven de Olympische Spelen (van 2008) te organiseren

Uit journaaluitzendingen, dag- en weekbladpublicaties over de Falun Gong aanhang in ons land blijkt, dat die in totaal niet meer dan enkele tientallen Chinezen en Nederlanders omvat, maar wel groeiende is. De aanhangers concentreren zich hier rond contactfiguren in de steden Eindhoven en Delft. In Eindhoven was de Chinese wetenschappelijk medewerker Zhu Xiaojun de eerste Falun Gong beoefenaar die door de media werd aangesproken. De Delftse groep haalde iets later de kranten via zijn woordvoerder (en vermoedelijk Zhu Xiaojuns vader) Zhu Youcai. Vanuit beide kringen wordt melding gemaakt van hinderlijke activiteiten door tegenstanders van de beweging. In de vorm van anonieme (Chinese) telefoontjes, scheldbrieven, e-mailbombardementen en computervirussen. Die worden niet alleen aan Chinezen gericht. Nederlandse Falun Gong beoefenaars blijven zulke intimidatiepogingen evenmin bespaard. In een artikel in het weekblad Nieuwe Revu (14-21/02/2001) suggereren de Delftenaren dat hun beweging door de Chinese overheid wordt bespioneerd en dat ondernemers in de omgeving van de Amsterdamse Zeedijk door de ambassade zijn opgeroepen zich afzijdig te houden van de sekte. De hoofdstedelijke politie zegt in hetzelfde artikel overigens daar nog niet van gehoord te hebben.

MUJAHEDIN-e KHALQ ORGANISATIE EN HAAR FINANCIËLE HANDELWIJZE

De Iraanse oppositiebeweging Mujahedin-e Khalq Organisatie (MKO) is ontstaan ten tijde van het bewind van de Shah. Samen met de geestelijke leiders (mullahs) heeft de MKO de revolutie bewerkstelligd in Iran. Nadat de mullahs aan de macht waren gekomen ontstond er een spanning tussen de mullahs en de MKO. Deze spanning was ingegeven door de angst van de mullahs dat de MKO op een gegeven moment de macht zou overnemen. Ook de verschillen in ideologische achtergrond van beide partijen speelden een rol (mullahs hebben vooral een orthodox islamitische achtergrond, de MKO een marxistisch leninistische). Dit resulteerde in een uitsluiting van de MKO van de verkiezingen en het vervolgens het ondergronds gaan van de groepering.

In opleidingskampen in Irak worden militaire trainingen gegeven en van daaruit worden terroristische aanvallen uitgevoerd op overheidsgebouwen en personen in Iran.

Nadat in 1971 bij de bestorming van de Amerikaanse ambassade in Teheran twee Amerikaanse militaire atachees werden gedood, heeft de USA de MKO op de lijst met terroristische groeperingen geplaatst. In 1999 is dit nogmaals bevestigd door de toenmalige minister van Buitenlandse Zaken Albright.

Onder het bewind van George W. Bush wordt wederom benadrukt dat de MKO een terroristische organisatie is.

MKO in Nederland

De MKO opereert in Nederland onder de naam Nationale Raad van Verzet Iran (NRVI). Deze raad houdt zich voornamelijk bezig met politieke lobby. Gelieerd aan de MKO zijn onder andere de Democratische Iraanse Vrouwen Vereniging (DIVV), de Vereniging van Iraanse Academics in Nederland (VIAN) en de Stichting Iraanse Kunst en Cultuur (SIKK).

De MKO heeft een hoofdkantoor in Den Haag en een aantal bijkantoren/woningen elders in Nederland. Voor het onderhoud van de panden en financiering van stafleden en propaganda is veel geld nodig.

Algemeen is bekend dat de MKO gelden inzamelt onder het mom van diverse stichtingen. Bekend zijn de Stichting Hulp aan Iran (SHI), die niet erg actief meer is en de Stichting Solidariteit met Iraanse Mensen (SIM), die intensief geld inzamelt. Naast inzamelingsactiviteiten toont de SIM onder andere bij winkelcentra foto's van gefolterde mensen en vraagt handtekeningen.

SIM

De SIM, opgericht op 30-06-1992, is statutair gevestigd te Amsterdam, maar heeft als adres: Postbus 937, 2501 CX Den Haag. De stichting staat ingeschreven in het register van de KvK te Amsterdam onder nummer 41211756.

In 1996 is door het Centraal Bureau Fondsenwerving een beoordelingsrapport opgemaakt over de SIM. In het rapport wordt gesteld dat slechts in beperkte mate zekerheid kan worden gegeven over de getrouwheid van het financieel verslag van de SIM. Bij het CBF zijn diverse klachten binnengekomen die deels betrekking hebben op de intimiderende wijze waarop tot het geven van soms aanzienlijke bedragen wordt aangedrongen. Ook zijn er klachten met betrekking tot het collecteren zonder vergunning in bepaalde gemeenten.

Tot op heden is de situatie van de SIM niet gewijzigd. Men gaat op dezelfde wijze verder, waarbij met name de intimiderende wijze van collecteren steeds meer weerstand van de potentiële gevers oproept. Er wordt niet alleen onder Iraanse onderdanen of gelijkgezinden gecollecteerd, ook Nederlanders kunnen onder druk worden gezet om een donatie af te staan.

Relatie SIM – MEK

In april 1992 wordt de Iraanse ambassade in Den Haag aangevallen door 36 Iraniërs, die allen tot de MKO behoren. Zij worden aangehouden en gehoord door de politie.

In juli 1992 wordt de SIM opgericht. In het bestuur nemen in het eerste jaar vier van de eerder aangehouden Iraanse aanvallers plaats, van wie Masoud Bayat tot op heden bestuurslid is. Een ander bestuurslid heeft als adres opgegeven de vestiging van het Europese hoofdkantoor van de MKO/National Council of Resistance.

Naar aanleiding van verschillende illegale collectes in het land zijn SIM-medewerkers door de plaatselijke politie gehoord. Tijdens deze gehoren, maar ook in een brief van de SIM aan NRC/Handelsblad van 7 juli 1999 geeft de SIM aan geen binding te hebben met de Mujahedin of met enige andere politieke beweging. Ook de MKO ontkent banden te hebben met de Stichting Solidariteit met Iraanse Mensen (SIM).

PERIKELEN ROND MAROKKAANSE OPERA

De nationale en de internationale pers maakten eind november 2000 melding van de onverwachte stopzetting door de toneelgroep Onafhankelijk Toneel van de voorbereidingen voor een Marokkaanse opera. De betreffende opera zou in klassiek Arabisch worden opgevoerd in het kader van Rotterdam Culturele Hoofdstad 2001 van Europa. De opera handelt over Aïsja, de jongste vrouw van de profeet Mohamed en de manier waarop hij het voor haar opnam toen zij van overspel werd beschuldigd.

Per fax zou aan een aantal Marokkaanse kranten bekendgemaakt zijn, dat het stuk beledigend was voor de islam. Het uitbeelden van familieleden van de profeet wordt door veel moslims als heiligschennis beschouwd. Het gevolg was dat de in Marokko geworven zangers en musici zich terugtrokken. Zij gaven aan uit angst voor repercussies deze beslissing genomen te hebben. De Nederlandse media stelden regelmatig dat er bedreigingen geuit zouden zijn aan het adres van de artiesten waardoor er sprake was van aantasting van de vrijheid van meningsuiting.

Wel is vastgesteld dat het script van de opera door de Nederlandse regisseur ter lezing aangeboden is aan een aantal personen in Nederland, waarna er in kleine kring in ons land geleidelijk aan onrust en weerstand op religieuze gronden ontstaan is tegen de opvoering van de opera. Dit heeft uiteindelijk tot een zodanige sfeer van impliciete dreiging geleid, dat de gecontracteerde artiesten uit Marokko bij nadere bestudering van hun script hun medewerking op religieuze gronden opzegden. Daarmee vermeden zij ook mogelijk negatieve gevolgen voor hun verdere artistieke carrière. De commotie in Nederland rond de per fax geuite bedreiging afkomstig van een onbekende organisatie, berust dan ook niet op feiten. Alles is terug te voeren op het oppervlakkig lezen door de zangeres van de opera, uit Casablanca, van een concept-krantenartikel dat door een in Nederland wonende correspondent is gestuurd naar zijn krant, de Al-Ittihad Al-Ichtikari in Rabat. Daarin stelde hij dat de aandacht van de media rond de opera over Aïsja zou kunnen zorgen voor gebeurtenissen zoals destijds in de Salman-Rushdie-affaire. Tijdens een interview in Marokko kreeg de zangeres het concept-artikel onder ogen, waarna zij een onjuiste interpretatie van het verhaal over Rushdie verder verspreidde. Daarmee droeg zij bij tot een versterking van de benauwende sfeer onder de zangers en musici in Marokko. Dit leidde uiteindelijk tot de afgelasting van de opvoering van de opera door gebrek aan spelers.

DOODGESTOKEN HONGERSTAKER GEEN VOORBODE OPLAAIENDE STRIJD IN NEDERLAND TUSSEN TURKS LINKS EN RECHTS

Aan de dood van een Turkse hongerstaker op zaterdag 9 december in Rotterdam is een aantal kleine maar gewelddadige incidenten voorafgegaan. Het betreft provocaties tussen een groep Turks-linkse hongerstakers (en hun sympathisanten) en een lokale groep Turks-rechtse jongeren. De gewelddadigheden in Rotterdam, naast een dode viel er ook een gewonde, lijken vooralsnog geen voorbode te zijn van een oplaaierende strijd in Nederland tussen aanhangers van Turks-linkse partijen (DHKP/C, TKP/ml, PKK) en die van Turks-rechts (Turkse Federatie Nederland (TFN), ook wel aangeduid als Grijsz Wolven). Wel bestaat de mogelijkheid dat de dood van de Turkse hongerstaker op enig moment gewroken zal worden. Tot op heden zijn reacties op het gebeurde beperkt gebleven tot de Rotterdamse regio en er zijn geen aanwijzingen dat zich relevante ontwikkelingen op landelijk niveau voordoen. Onderstaand overzicht van de gebeurtenissen geeft inzicht in de weerslag die ontwikkelingen in Turkije hebben op de Turkse gemeenschap in Nederland.

Hongerstaking in Turkse gevangenissen

Sinds eind oktober 2000 zijn in gevangenissen in heel Turkije enige honderden gedetineerden van linkse politieke signatuur in hongerstaking. De groep, die heeft aangekondigd te staken tot de dood erop volgt, bestaat uit voornamelijk aanhangers van de DHKP/C en uit leden van andere linkse groeperingen. Aandacht van de Koerdische televisiezender Medya TV voor de acties in de gevangenissen suggereert tevens steun vanuit de PKK. De hongerstaking is een protest tegen de hervorming van het gevangeniswezen dat onder meer het gebruik van isolatiecellen introduceert.

Op 19 december 2000 heeft de politie met geweld een einde gemaakt aan de situatie in de diverse Turkse gevangenissen. Bij deze acties zijn enige tientallen gevangenen gedood. Naar verluidt probeert een groot aantal gedetineerden, van wie velen in het ziekenhuis zijn opgenomen, de hongerstaking nog immer voort te zetten. De reeds gedane toezeggingen van de Turkse minister van Justitie met betrekking tot het gevangenisbeleid en een amnestieregeling voor politieke gevangenen, zouden voor de stakers geen reden geweest zijn hun acties te beëindigen.

Rumoer in Rotterdam

Uit solidariteit met de gevangenen in Turkije hebben leden van diverse Turks-linkse organisaties in Duitsland, België en Nederland eveneens hongerstakingen georganiseerd alsook andersoortige protestacties. In ons land heeft een groep DHKP/C'ers van 29 november tot en met 22 december 2000 een hongerstaking gehouden in een tent naast het Rotterdamse stadhuis. Dieptepunt tijdens dit protest was de gewelddadige dood van een van de hongerstakers. Ook is korte tijd een Turkse bank in Rotterdam bezet. Een korte uiteenzetting.

Op zaterdagmiddag 9 december 2000 heeft een door de TPK/ml georganiseerde demonstratie in het centrum van Rotterdam plaatsgevonden, met als doel aandacht te vragen voor het gevangenisbeleid in Turkije. Tevens is bij de tent van de hongerstakende DHKP/C'ers ter ondersteuning van hun actie een concert gegeven door de Turkse popgroep Grup Yorum. Hierbij is sprake geweest van provocaties en schermutselingen tussen de (sympathisanten van

de) hongerstakers en Turkse jongeren uit rechtse kringen, die mogelijk aanleiding zijn geweest voor de confrontaties die later op de avond plaatsvonden. Uiteindelijk viel na een steekpartij een dode (de hongerstaker Cafer Dereli uit België) en een gewonde (uit rechtse kring) te betreuren. Hoewel er geruchten zijn dat provocerende Grijsse Wolven de aanleiding zouden zijn geweest voor het ontstaan van de fatale steekpartij, kan inmiddels gesteld worden dat van aansturing vanuit de TFN/Grijsse Wolven geen sprake is. Toch overheerst deze gedachte in brede Turks-linkse kring. Dit verklaart tevens steunbetuigingen aan het adres van de DHKP/C vanuit de TKP/ml en de PKK. Steun die tot uiting is gekomen tijdens een herdenkingsdemonstratie voor het slachtoffer Dereli en een kranslegging bij het Turkse consulaat op zondag 10 december 2000.

Zoals eerder genoemd, hebben politiemannen in heel Turkije op 19 december gevangenen bestormd om een einde te maken aan de grootschalige hongerstaking van extreem-linkse gevangenen. De bestormingen zijn met veel geweld gepaard gegaan waarbij naar schatting een dertigtal gedetineerden is omgekomen. Ook zou een tweetal politiemannen tijdens de actie zijn gedood. Nadat de omvang van de onlusten in de Turkse gevangenen bekend werd, zijn op diezelfde dag in diverse landen (Nederland, Engeland, Zwitserland, Frankrijk) protestacties (demonstraties, bezettingen) gevoerd door aanhangers van linkse Turkse organisaties, waaronder DHKP/C'ers. In Nederland heeft de DHKP/C in de loop van dinsdag 19 december de eigen aanhang opgeroepen bijeen te komen bij de tent van de hongerstakers in Rotterdam.

Die dag heeft ook een korte bezetting van de Turkse bank Garanti Bankazi in Rotterdam plaatsgevonden. Een tiental Turkse mannen die met deze actie de Turkse regering verantwoordelijk wilde stellen voor de dood van gevangenen in Turkije, voerden deze bezetting uit. Naar alle waarschijnlijkheid ging het hier om aanhangers van de DHKP/C, echter hierover bestaat tot op heden geen duidelijkheid. Na ruim een uur hebben de bezetters, nadat zij hun verhaal kwijt konden aan de inmiddels verzamelde pers, hun actie beëindigd. Deze persaandacht lijkt cruciaal te zijn geweest voor het opheffen van de bezetting. Ook tijdens de bezetting van het Goethe-instituut in Rotterdam (27 januari 2000) door leden van de DHKP/C, was het de bezetters met name te doen om aandacht van de media.

Op 22 december 2000 heeft het solidariteitscomité van hongerstakende Turkse gevangenen aan burgemeester Opstelten van Rotterdam een petitie met drieduizend handtekeningen aangeboden, waarna de hongerstaking aldaar werd beëindigd. Opstelten werd vergezeld van de directeur Europa van het ministerie van Buitenlandse Zaken, Kronenburg.

Reacties uit Turkije

In de Telegraaf van 27 december 2000 verscheen een op het ANP gebaseerd bericht dat het Turkse ministerie van Buitenlandse Zaken een verklaring heeft afgegeven waarin zij het Opstelten en Kronenburg ernstig kwalijk neemt dat zij leden van de DHKP/C hebben ontvangen en samen met hen een persconferentie hebben gegeven. Deze berichtgeving is feitelijk onjuist: burgemeester Opstelten heeft in een verklaring laten weten dat er geen persconferentie heeft plaatsgevonden en dat bij het aannemen van de petitie politieke kleur geen rol heeft gespeeld.

Bijlage 1 bij BVD-brief nr.

In de Turkse media zijn inmiddels scherpe beschuldigingen geuit aan het adres van Nederland en België in verband met de opstanden in Turkse gevangenissen. Leden van de DHKP/C in Nederland en België zouden deze acties aangestuurd hebben. Het Turkse ministerie van Binnenlandse Zaken zou over transcripties beschikken waaruit deze betrokkenheid af te leiden is.

Inschatting situatie in Nederland

Vooralsnog zijn er geen aanwijzingen dat Turks links de handen ineen zou slaan om Turks rechts (de Grijsse Wolven) in zijn algemeenheid verantwoordelijk te stellen voor de dood van de hongerstaker in Rotterdam. Het incident zou dan ook geen aanleiding zijn te veronderstellen dat aloude spanningen binnen de Turkse gemeenschap in Nederland oplaaien. Feit is wel dat in Turkije zelf de spanningen tussen rechts en links zijn aangescherpt als gevolg van de escalatie van gebeurtenissen rond de hongerstakingen (onder meer enkele aanslagen tegen Turkse politiemensen) en onderdeel zijn geworden van politieke discussie. Deze gespannen situatie kan op termijn gevolgen hebben voor de verhoudingen binnen de Turkse gemeenschap in Nederland.

KOERDISCH ECONOMISCH CONGRES OPGERICHT IN ROTTERDAM

Nadat in 1995 het Koerdisch Parlement in ballingschap in Den Haag werd opgericht en als vervolg hierop in mei 1999 het Koerdisch Nationaal Congres in Amsterdam het licht zag, viel in januari van dit jaar de keuze op Rotterdam als oprichtingsplaats van een nieuw en groots opgezet Koerdisch initiatief: het Koerdisch Economisch Congres (KEC). Ook in dit geval betreft het een op het eerste oog overkoepelende Koerdische activiteit maar ligt het initiatief duidelijk bij de PKK, de partij van de gevangen leider Abdullah Öcalan. Het open karakter van het economische congres, waaraan sinds november vorig jaar in de Koerdische krant *Ozgür Politika* regelmatig aandacht werd besteed en waarvoor enige honderden zakenlieden en politici uit heel Europa zijn benaderd, doet in eerste instantie niet vermoeden dat hier belangen van de PKK op het spel staan.

Het congres, dat van 19 tot en met 21 januari plaatsvond in het Rotterdamse Inntel Hotel, kende ongeveer 165 deelnemers, veelal PKK-gezinde zakenmensen. Uitgenodigde Turkse en Nederlandse politici en andere vertegenwoordigers, hebben zover bekend geen acte de presente gegeven. Er is gezamenlijk een aantal besluiten genomen die financieel-praktische voordelen voor de deelnemers kunnen betekenen. Zo zal in de toekomst bijvoorbeeld een scala aan producten en diensten aangeboden kunnen worden, met name op het gebied van het verstrekken van adviezen over investeringen, verzekeringen en dergelijke.

Een van de belangrijkste besluiten genomen tijdens het KEC betreft de oprichting van een internationale vereniging van Koerdische werkgevers, *Karsaz* genaamd. Deze vereniging zal geleid worden door 13 gekozen bestuursleden en 5 reserve-bestuursleden. De namen van deze 18 personen, afkomstig uit Duitsland, Frankrijk, Engeland, Zweden, Canada en Nederland, zijn inmiddels gepubliceerd. Onder hen bevinden zich enige economen en bekwame zakenlieden.

Inmiddels vergaarde kennis binnen het team leidt tot de vaststelling dat *Karsaz* is opgericht uit praktisch en politiek oogpunt. De praktische voordelen hebben betrekking op bijvoorbeeld de mogelijkheid voor ondernemers om gezamenlijk investeringen te doen, geld wit te wassen en zich goed voor te bereiden op de komst van de euro. Politieke voordelen ziet de PKK in het feit dat leden van *Karsaz*, waaronder vooraanstaande zakenlieden, in contact komen met de Koerdische zaak en zo dichterbij de partij en haar doelstellingen komen te staan. Het economisch organiseren en mobiliseren van dit deel van de Koerdische bevolking kan gezien worden als een lange termijn instrument dat als tegenkracht in het Turkse veld kan gaan fungeren. Als uiteindelijk op grote schaal kapitaal zal worden geïnvesteerd in Zuid-Oost Turkije, Koerdistan dus, zal deze regio zich in de hele linie (sociaal, cultureel, politiek) kunnen ontwikkelen. Hierin ligt de relatie tussen in dit geval economische initiatieven in Europa (geïnitieerd en vormgegeven door de PKK) en de politieke situatie in Zuid-Oost Turkije. In dit opzicht is de oprichting van het KEC in Rotterdam een schakel in de ketting van PKK-activiteiten die sinds 1999 een overwegend geweldloze koers kennen. De partij van Öcalan poogt aldus haar strijd met andere middelen voort te zetten.

AANHOUDING VAN RADICALE MOSLIMS IN LONDEN

De afgelopen maand is in Groot-Brittannië een groep radicale moslims aangehouden op grond van de Prevention of Terrorism Act. Het betreft merendeels Algerijnen met GSPC-sympathieën.

Groot-Brittannië was traditioneel verblijfplaats van een aanzienlijk aantal aanhangers van een gewelddadig politiek-islamitisch gedachtegoed. De recente arrestaties maken het Verenigd Koninkrijk voor hen minder aantrekkelijk als *safe haven*. Vermoedelijk zullen radicale moslims in toenemende mate hun toevlucht gaan zoeken in andere Europese landen, waaronder mogelijk ook Nederland.

Aanhoudingen in Groot-Brittannië

Op 27 februari werd op het Londense vliegveld Heathrow de Algerijn Abu Doha aangehouden.

In persberichten is gesuggereerd dat er ook een verband bestond tussen Abu Doha en een groep Algerijnen en Tunesiërs die begin januari een aanslag zou hebben voorbereid op de Amerikaanse ambassade in Rome.

De activiteiten van de groep rond Abu Doha in Groot-Brittannië sluiten aan bij een trend die ook in Nederland onder Algerijnse GSPC-aanhangers waarneembaar is. Naast GSPC-sympathisanten die zich (vrijwel) uitsluitend richten op steunverlening aan de strijd van de GSPC in Algerije is sprake van andere GSPC-aanhangers die zich meer richten op de

Bijlage 1 bij BVD-brief nr.

internationale jihad die zich onder andere in Tsjetsjenië, maar ook eventueel in Europa kan afspelen.

Effecten van de aanhoudingen in het Verenigd Koninkrijk voor de Nederlandse situatie.

De recente aanhoudingen in het Verenigd Koninkrijk staan niet op zichzelf. Vorige maand is een nieuwe Anti Terrorism Act van kracht geworden. Op grond daarvan hebben de Britse autoriteiten 21 radicale islamitische groeperingen tot verboden organisaties verklaard. Tot op heden werd Groot-Brittannië door radicale moslims vaak gezien als safe haven. Het is niet uit te sluiten dat de gebeurtenissen in het Verenigd Koninkrijk zullen leiden tot een uittocht van radicale moslims richting andere Europese landen, waaronder mogelijk Nederland. De vergelijking dringt zich op met 1998, toen in diverse landen GSPC-activisten werden aangehouden in verband met een dreiging tegen het WK-voetbal in Frankrijk. In de periode daarna weken veel activisten (tijdelijk) uit naar Nederland.